

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/139/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118303644
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6118303644.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a Mgr. Janky Benkovičovej, v spore žalobcu Y.. N. Kňazovického, narodeného XX. XX. XXXX, bytom T. XXX, L. Q., právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Jakub Mandelík, s. r. o., so sídlom Záhradnícka 4836/51, Bratislava, IČO: 47 234 318, proti žalovanému Slostav, s. r. o., so sídlom Malachovská cesta 2274/100, Banská Bystrica, IČO: 45 320 454, právne zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Rosina, s.r.o., so sídlom Kukučínova 20, Banská Bystrica, IČO: 47 246 731, o zaplatenie 28.612,58 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 19Csp/98/2018-229 z 28. januára 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 7.800,- Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 28. 06. 2018 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok) a vo zvyšku žalobu zamietol (druhý výrok). Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy právneho zastúpenia v rozsahu 45,48 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým rozhodne o ich výške (tretí výrok). Napokon žalovanému uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konanie vo výške 468,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (štvrtý výrok).

2. V odôvodnení rozhodnutia prvoinštančný súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania bezdôvodného obohatenia v sume 9.812,58 Eur, zaplatenia primeranej zľavy z ceny diela v sume 7.800,- Eur a tiež zaplatenia primeranej zľavy z ceny diela v sume 11.000,- Eur za znížený komfort pri užívaní rodinného domu. Z hľadiska právneho posúdenia žalobcom uplatnených nárokov citoval ust. § 451, § 631, § 633 ods. 1 a § 648 OZ majúca za to, že v prípade stranami uzavretých zmlúv o dielo išlo o zmluvy spotrebiteľské. Ak potom žalobca v spore tvrdil, že žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil tým, že bez písomného dodatku k stranami uzavretým zmluvám o dielo č. 1 a č. 2 navýšil cenu prác o sumu 9.812,58 Eur, podľa okresného súdu k bezdôvodnému obohateniu sa žalovaného na úkor žalobcu nedošlo, pretože všetko, čo podľa žalobcu žalovaný vykonal bez jeho písomného pokynu sa stalo podľa § 120 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) súčasťou žalovaným pre žalobcu stavaného rodinného domu, keďže išlo o stavebné práce a materiály, či predmety, ktoré tvoria vybavenie domu (sanita, dvere, zárubne a pod.). Ak by žalovaný požadovanú sumu žalobcovi vydal, tento by mal v konečnom dôsledku aj finančnú hotovosť aj všetky práce navyše a to by bolo v rozpore s reparačnou funkciou bezdôvodného obohatenia. Žaloba tu preto bola nedôvodná. Ohľadne žalobcom uplatneného práva na primeranú zľavu v sume 7.800,- Eur prvoinštančný súd uviedol, že táto zodpovedala predpokladaným nákladom na odstránenie väd časti diela - dažďová a splašková kanalizácia, ktoré boli vyčíslené v znaleckom posudku č. 16/2017 znalca Ing. Ivana Číža. Posudok bol dôkazom o tom, že kanalizácia nefunguje a súčasne bol dôkazom preukazujúcim nárok na primeranú zľavu z ceny diela. Preto v tejto časti bola žaloba dôvodnou. Pri poslednom žalobcom uplatnenom

nároku v sume 11.000,- Eur z titulu primeranej zľavy z ceny diela za znížený komfort užívania rodinného domu súd prvej inštancie uviedol, že žaloba žalobcu bola v tejto časti nezrozumiteľnou (a nemá podklad vo vykonanom dokazovaní). Žalobca subjektívne vníma užívanie rodinného domu ako diskomfortné, má z neho nepríjemné pocity a tak tento nárok je skôr podobný nemajetkovej ujme. Ak žalobca nárok kvantifikoval vadami, mal ho inak kvalifikovať, a to prípadne ako náhradu škody. Žalobca nekonkretizoval a nešpecifikoval výšku žiadanej sumy, čoho dôsledkom je neunesenie povinnosti tvrdenia aj dôkazného bremena. Preto okresný súd žalobu v tejto časti zamietol. Súčasne z prisúdenej sumy priznal žalobcovi úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. počnúc dňom nasledujúcim po márnom uplynutí lehoty na plnenie. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) vypočítajúc pomerný úspech žalobcu a žalovaného na úroveň 45,48 % v prospech žalovaného. Napokon podľa ust. § 4 ods. 2 písm. u) v spojení s § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok zo žalobcovi prisúdenej sumy.

3. V zákonnej lehote podali proti rozsudku odvolanie obe sporové strany.

4. Žalobca napadol správnosť druhého a tretieho výroku rozsudku. Žiadal rozsudok v tejto časti zmeniť, žalobe vyhovieť v celom rozsahu a priznať mu náhradu trov konania, pretože podľa neho rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP].

5. V odvolaní namietal, že v uzavretých zmluvách o dielo č. 1 a č. 2 boli ceny stanovené vo fixnej sume a na ich zvýšenie bola potrebná dohoda zmluvných strán. K uzavretiu dodatkov ale nikdy nedošlo a preto ak podľa okresného súdu nebolo možné nárok podradiť pod ustanovenia o bezdôvodnom obohatení, mala mu byť suma 9.812,58 Eur priznaná ako plnenie na základe zmlúv o dielo. Okresný súd svojim rozhodnutím nedôvodne legalizoval postup žalovaného, ktorý v rozpore so zmluvou zmenil rozsah vyhotovovaného diela a jednostranne určil konečnú výšku ceny diela.

6. Pokiaľ ide nepriznaný nárok na zľavu v sume 11.000,- Eur, prvoinstančný súd neuviedol, v čom konkrétne spočíva nezrozumiteľnosť žaloby. Ak podľa okresného súdu mala žaloba vady, mal postupovať podľa § 128 CSP a vyzvať na ich odstránenie. A ak bolo potrebné tento nárok kvalifikovať ako nemajetkovú ujmu alebo náhradu škody, súd nebol viazaný právnym posúdením nároku v žalobe. Zmyslom poskytnutia zľavy z ceny diela pritom je vytvoriť ekonomickú situáciu blížiacu sa stavu, ako keby bolo plnené bez vád a práve znalecký posudok znalca Ing. Ivana Číža verifikoval, že rodinný dom zhotovený na základe zmluvy o dielo č. 1 a č. 2 má množstvo nedorobkov a vád, ktoré znemožňovali, resp. stále znemožňujú jeho nerušené využitie.

7. Vo vzťahu k výroku o trovách konania žalobca namietal, že hoci sa okresný súd nestotožnil s výškou žalovaného nároku, nesporne dosiahol úspech v jeho základe. Preto mu mala byť priznaná plná náhrada trov konania, keďže výška zľavy z ceny závisela od úvahy súdu.

8. Žalovaný podal odvolanie proti prvému, tretiemu a štvrtému výroku rozsudku okresného súdu vytýkajúc mu, že nevykonan navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností [§ 365 ods. 1 písm. e) CSP] a že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam [§ 365 ods. 1 písm. f) CSP]. Žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu zamietne, alternatívne navrhol rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Zotrval na tom, že potrubie dažďovej a splaškovej kanalizácie o priemere 110 mm bolo v súlade s projektom vypracovaným pre stavebné konanie (časť zdravotníctva) a preto nebolo možné pri dažďovej kanalizácii priznať zľavu z ceny vyčíslenú na str. 25 znaleckého posudku v sume 3.900,- Eur. Potrubie splaškovej kanalizácie bolo reálne položené o priemere 160 mm a nesprávne ním bol fakturovaný len priemer 110 mm, čím vlastne poškodil sám seba. Preto navrhoval vykonať miestne šetrenie zamerané na fyzickú sondáž a tiež ustanoviť znalca, ktorý by toto vykonal, pretože takýto dôkaz sám zabezpečiť nemohol. Znalec Ing. Ivan Číž vo svojom posudku nemal vychádzať len z písomných podkladov ale mal sám vykonať aj sondáž. V spise je založený doklad o skúške kanalizačnej (dažďovej) prípojky, podľa ktorého prípojka vyhovuje potrebným skúškam a môže sa zasypať. Ak by bolo použité nesprávne potrubie, nevyhovelo by preskúšaní v zmysle technických noriem. V spise je takisto

preberací protokol zo dňa 25. 08. 2016, podľa ktorého stavebný dozor p. U. S. ako zástupca žalobcu prebral predmetnú prípojku, ktorá bola zhotovená podľa projektovej dokumentácie.

10. Žalobca v následnom vyjadrení poukázal na to, že prípadný správny rozmer potrubia bol iba jedným z dôvodov, pre ktoré mu mala byť priznaná zľava z ceny diela v sume 18.800,- Eur, keď zo znaleckého posudku č. 16/2017 znalca Ing. Ivana Číža je zrejmé, že ani ostatné časti diela neboli zhotovené riadne, pretože nehnuteľnosť má ďalšie faktické vady.

11. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že bola uzavretá riadna písomná zmluva o dielo a ak aj vykonal nejaké práce navyše, realizoval ich s odsúhlasením (vedomosťou) samotného žalobcu. Stotožnil sa s okresným súdom v tom, že všetky sa podľa § 120 ods. 1 OZ stali súčasťou rodinného domu a ak by požadovanú sumu 9.812,58 Eur žalobcovi vydal, tento by mal aj finančnú hotovosť aj všetky práce, a to v rozpore s reparačnou funkciou bezdôvodného obohatenia. Ohľadne nároku na zaplatenie zľavy v sume 11.000,- Eur poukázal žalovaný na nepreskúmateľnosť žaloby a jej rozpor s ust. § 132 ods. 2 CSP. Žalobca v spore poukazuje na okolnosti, ktoré mal uplatniť inak ako cestou „zníženého“ komfortu, pričom nie je zrejmé, ako sa dopracoval k výške žalovanej sumy. Dôsledkom toho je neunesenie povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Po oboznámení sa s napadnutým rozhodnutím prihládajúc na obsah spisu okresného súdu a vzhľadom na argumentáciu sporových strán v rámci odvolacieho konania dospel odvolací súd k záveru o dôvodnosti odvolania tak žalobcu, ako aj žalovaného. Prvoinštančný súd vec nesprávne právne posúdil a v dôsledku toho nevykonal navrhované dokazovanie, ktoré nebolo účelné a možné vykonať odvolacím súdom, lebo závisí od doplnenia skutkových okolností žalobcom podľa § 150 ods. 2 CSP.

14. Po skutkovej stránke bolo v konaní nesporným, že žalobca ako objednávateľ a žalovaný ako zhotoviteľ uzavreli dňa 02. 10. 2015 zmluvu o dielo (ďalej aj „zmluva o dielo č. 1“), ktorej predmetom bola realizácia hrubej stavby rodinného domu pre žalobcu v obci Staré Hory - Polkanová, a to podľa projektovej dokumentácie, odsúhlaseného výkazu výmer, krycieho listu rozpočtu a podmienok v stavebnom povolení (čl. 2 zmluvy). V čl. 2.1 zmluvy bol definovaný rozsah dodávky, v čl. 2.2 východiskové podklady pre uzavretie zmluvy a realizáciu diela a v čl. 2.3 „naviac práce“. V čl. 4.1.1 zmluvy bola cena za zhotovenie predmetu zmluvy v rozsahu bodu 2.1 dohodnutá na celkovú sumu za garáž a rodinný dom vo výške 48.701,29 Eur bez DPH (čo je 58.441,55 Eur s DPH) so špecifikáciou v ponukových rozpočtoch a výkaze výmer ako neoddeliteľnej súčasť zmluvy.

15. Takisto nebolo sporným, že strany uzavreli v rovnakom zmluvnom postavení aj druhú zmluvu o dielo zo dňa 02. 02. 2016 (ďalej aj „zmluva o dielo č. 2“) a predmetom tejto bolo zrealizovanie kompletáže predmetného rodinného domu žalovaným pre žalobcu, takisto podľa projektovej dokumentácie, odsúhlaseného výkazu výmer, krycieho listu rozpočtu a podmienok v stavebnom povolení (čl. 2 zmluvy). Aj v tejto zmluve bol v čl. 2.1 definovaný rozsah dodávky, v čl. 2.2 východiskové podklady pre uzavretie zmluvy a realizáciu diela a v čl. 2.3 „naviac práce“. V čl. 4.1.1 zmluvy bola cena za zhotovenie predmetu zmluvy v rozsahu bodu 2.1 dohodnutá na sumu 99.916,- Eur s DPH (z toho za rodinný dom 88.211,- Eur, splašková kanalizácia 6.098,- Eur, vodovodná prípojka 937,- Eur, elektrická prípojka 2.352,- Eur a dažďová kanalizácia 2.318,- Eur) so špecifikáciou v ponukových rozpočtoch a výkaze výmer ako neoddeliteľnej súčasť zmluvy.

16. Na základe tvrdení žalobcu a žalovaného v spore možno považovať za nesporné aj to, že faktúry, ktoré žalovaný ako zhotoviteľ vystavil žalobcovi na podklade zmlúv o dielo č. 1 a č. 2 boli v plnom rozsahu uhradené. Podľa znaleckého posudku č. 16/2017 znalca Ing. Ivana Číža, ktorý žalobca priložil k podanej žalobe bola celková fakturovaná suma pri zmluve o dielo č. 1 v porovnaní so zmluvne dohodnutou cenou navýšená o sumu 436,96 Eur a celková fakturovaná suma pri zmluve o dielo č. 2 bola v porovnaní so zmluvne dohodnutou cenou navýšená o sumu 9.812,58 Eur. K týmto záverom dospel znalec porovnaním faktúr a ponukového rozpočtu. Súčasne poznamenal, že nie je zrejmé, na akom základe boli náklady zvýšené a kto ich odsúhlasil. Nekonštatoval však, že by žalovaným fakturované práce neboli vykonané,

t. j. že by žalovaný v súvislosti so zmluvami o dielo č. 1 a č. 2 zahrnul do faktúr aj také práce, ktoré by z jeho strany na stavbe žalobcovho rodinného domu vykonané neboli.

17. Označený znalecký posudok a jeho závery žalobca použil ako smerodajné pre žalobou uplatnený rozdiel medzi dohodnutou cenou podľa zmluvy o dielo č. 2 a žalovaným na jej podklade celkovo fakturovanou sumou. Žalobca podanou žalobou teda požadoval zaplatenie sumy 9.812,58 Eur (navýšenie pri zmluve o dielo č. 1 nežaloval) tvrdiac, že o túto sumu sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil, pretože bez vzájomnej dohody nebol žalovaný oprávnený jednostranne navýšiť dohodnutú cenu diela a k takejto dohode ani v ústnej forme nedošlo.

18. Za tohto stavu okresný súd správne identifikoval stranami uzavreté zmluvy o dielo č. 1 a č. 2 ako zmluvy spotrebiteľské podľa ust. § 52 ods. 1 OZ, hoci v ich úvode je deklarované, že sa uzatvorili podľa § 262 a § 536 a nasl. Obchodného zákonníka. Ust. § 52 ods. 2 OZ totiž zakotvuje pri spotrebiteľských zmluvách prednosť občianskoprávnej úpravy, hoci by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Správnym bola aj právna kvalifikácia uzavretých zmlúv podľa ustanovenia § 631 OZ, podľa ktorého sa zmluvou o dielo zaväzuje zhotoviteľ objednávateľovi, že dielo za dojednanú cenu vykoná na svoje nebezpečenstvo.

19. Prvoinštančný súd sa ale nezaoberal aplikáciou ust. § 635 ods. 1 OZ upravujúceho dojednanie ceny podľa rozpočtu v zmluve o dielo, hoci v zmluve o dielo č. 1 aj č. 2 bolo v čl. 4.2 uvedené, že cena je stanovená na základe záväzného rozpočtu a jej zvýšenie je možné len na základe dohody zmluvných strán.

20. Podľa ust. § 635 ods. 1 OZ platí, že ak sa cena dohodla podľa rozpočtu, nesmie sa bez súhlasu objednávateľa zvýšiť. Práce a náklady do rozpočtu nezahrnuté možno účtovať iba vtedy, ak ich schválil objednávateľ písomne alebo ak práce dodatočne písomne objednal.

21. Citované ustanovenie odlišuje práce a náklady, ktoré boli a ktoré neboli zahrnuté do rozpočtu. Pre zmenu ceny prác a nákladov nezahrnutých do rozpočtu sa vyžaduje písomný právny úkon objednávateľa, pre zvýšenie ceny prác a nákladov do rozpočtu zahrnutých zákon od objednávateľa písomnú formu nevyžaduje - k zvýšeniu ceny diela stačí súhlas objednávateľa ako jednostranný prejav vôle, ktorý môže byť urobený výslovne alebo aj konkludentne.

22. Toto posúdenie je pre rozhodnutie o prvom žalobcom uplatnenom nároku kľúčové a preto mal okresný súd zistiť, či fakturácia presahujúca v zmluve o dielo č. 2 dohodnutú cenu sa týkala takých položiek, ktoré boli pôvodne do rozpočtu zahrnuté alebo takých, ktoré súčasťou rozpočtu neboli. To má následne vplyv na to, či sa cena diela zvýšila čo i len s konkludentným súhlasom žalobcu (čomu by nasvedčovala tak výpoveď žalobcu ako aj konateľa žalovaného na pojednávaní, ktorí sa vyjadrili, že spoločne, resp. manželka žalobcu chodila so žalovaným „po obchodoch“ čo sa týka zariadenia domu a tiež úhrada žalovaným vystavených faktúr) alebo išlo o tzv. navyše práce, pri ktorých bolo potrebné ich písomné schválenie žalobcom ako objednávateľom, resp. ich dodatočné písomné objednanie.

23. V tomto smere absentujú zo strany žalobcu zodpovedajúce skutkové tvrdenia, kedy mal okresný súd postupovať podľa ust. § 150 ods. 2 CSP a od žalobcu zistiť, aký charakter majú práce a náklady, v ktorých spočíva nárast ceny diela v porovnaní so zmluvne dohodnutou cenou. Charakter týchto položiek nie je zistiteľný ani zo znaleckého posudku. Bez toho pritom nie je možné nárok správne kvalifikovať po právnej stránke, pretože s tým úzko súvisí aj vyriešenie toho, či teda v konečnom dôsledku zo strany žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ alebo nie. Ak sa totiž cena diela zvýšila ohľadne položiek do rozpočtu zahrnutých a bolo to so súhlasom žalobcu, na prijatie peňažného plnenia nad rámec v zmluve dohodnutej ceny diela mal žalovaný právo a to titulom zmluvy o dielo na podklade zvýšenia ceny diela, ak ale bolo fakturované niečo, čo v rozpočte pôvodne nebolo a žalobca to písomne neobjednal (neschválil), žalovaný na úkor žalobcu získal bezdôvodné obohatenie ako plnenie bez právneho dôvodu. Okresný súd v podstate správne uviedol, že takto žalobcom získané plnenie sa stalo súčasťou rodinného domu žalobcu a nebolo by možné ho vydať „in natura“ na rozdiel od finančného plnenia, ktoré by naopak mal žalovaný poskytnúť žalobcovi. Ust. § 458 ods. 1 OZ ale hovorí o tom, ako postupovať v prípade, kedy bezdôvodné obohatenie spočívalo vo výkonoch. Vtedy sa musí poskytnúť peňažná náhrada, ktorej výšku ale nemožno stotožniť s prípadne druhou stranou prijatým peňažným plnením. Výšku peňažnej náhrady treba totiž chápať ako všeobecnú hodnotu prijatých výkonov. Čiže

nebolo možné „vynulovať“ finančné plnenie prijaté žalovaným s výkonmi, ktoré na druhej strane dostal od neho žalobca ako to urobil okresný súd, ktorý tiež nesprávne uvažoval o tom, že žalobca by mal súčasne finančné plnenie aj „všetky práce navyše“. Žalovaný by totiž mohol žiadať peňažnú náhradu.

24. V ďalšom konaní preto okresný súd najskôr vyzve žalobcu na doplnenie rozhodujúcich skutkových okolností vo vyššie uvedenom zmysle, aby bolo jasné, o aké položky do rozpočtu (ne)zahrnuté žalobca svoj nárok na zaplatenie sumy 9.812,58 Eur vlastne opiera, ktorými položkami sa mal teda žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatiť.

25. Vyzvať na doplnenie skutkových okolností je potrebné žalobcu aj pri druhom ním uplatnenom nároku v sume 7.800,- Eur, pri ktorom odvolací súd dáva za pravdu žalovanému, že žaloba je zmätočná a v rozpore s ust. § 132 ods. 2 CSP, podľa ktorého opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahraďovať odkazom na označené dôkazy. Žalobca totiž v žalobe uviedol, že predmetom tohto sporu sú len nároky vyplývajúce zo zmluvy o dielo č. 1 a č. 2. Bez bližšej špecifikácie konkrétnych väd v žalobe, za ktoré požaduje prisúdiť zľavu z ceny diela (neuvádzajúc ktorého diela) iba odkazuje v žalobe na strany 10 až 14 už spomínaného znaleckého posudku č. 16/2017 znalca Ing. Ivana Číža. Na týchto stranách znalec popisuje pomerne veľké množstvo technických nedostatkov, ktorými podľa neho rodinný dom žalobcu trpí. Podľa odvolacieho súdu sú tu popísané aj nedostatky týkajúce sa oplotenia, pivnice a prístupovej cesty, ktoré ale podľa tvrdení žalobcu v žalobe boli predmetom stranami ústne uzavretej zmluvy o dielo č. 3 zo dňa 06. 07. 2016 a táto podľa žaloby nie je predmetom tohto sporu. Inými slovami, žalobca v žalobe tvrdí, že predmetnú zľavu požaduje kvôli vadám v súvislosti so zmluvami o dielo č. 1 a č. 2 ale odkazuje na vymedzenie zahŕňajúce aj tie vady, ktoré súvisia so zmluvou o dielo č. 3 nezahrnutou do tohto sporu. Popri tom žalovaný dôvodne poukázal aj na nejasnosť toho, ako žalobca určil požadovanú zľavu práve na sumu 7.800,- Eur, lebo zo žaloby ani táto okolnosť nevyplýva.

26. Okresný súd v takejto situácii nemohol posudzovať, či žalobcovi vzniklo právo na zľavu z ceny diela, ak dostatočne nevedel, ktoré vady majú zakladať takéto právo. Okresný súd v napadnutom rozsudku uviedol, že zľava vo výške 7.800,- Eur zodpovedala v konečnom dôsledku predpokladaným nákladom na odstránenie väd časti diela - dažďová a splašková kanalizácia vyčísleným na strane 26 znaleckého posudku. Znalecký posudok tu ale ohľadne týchto položiek hovorí o predpokladaných nákladoch v čiastke 6.000,- Eur, pokiaľ ide o kanalizáciu, takže odvolaciemu súdu nie je jasné, ako okresný súd dospel k výške žalobcovi prisúdenej sumy. A neuviedol, na základe ktorého zákonného ustanovenia tak postupoval a prečo akceptoval znalecký posudok ako dôkaz o nedostatočnej funkčnosti kanalizácie. Žalobca požadoval zľavu za vady definované na stranách 10 až 14 znaleckého posudku, medzi ktorými však nefunkčnosť kanalizácie obsiahnutá nie je, iba v žalobe je uvedené, že neboli dodržané projektované priemery kanalizačných rúr, čo však žalovaný sponchybňoval.

27. Vzhľadom na uvedené okresný súd predčasne prisúdil žalobcovi nárok na primeranú zľavu z ceny diela, lebo tento nárok možno správne právne posúdiť až po doplnení relevantných skutkových tvrdení zo strany žalobcu, čím aj žalovaný bude mať garantované právo použiť zodpovedajúce prostriedky procesnej obrany.

28. Vo vzťahu k tretiemu žalobcom uplatnenému nároku odvolací súd uvádza, že v zásade jedine tento je v žalobe riadne skutkovo odôvodnený. Hoci žalobca nárok na zľavu z ceny diela vo výške 11.000,- Eur zadefinoval aj tým, že sa kompenzácia má týkať „zníženého komfortu pri užívaní rodinného domu“, nijak to nesmeruje k jeho posúdeniu ako k nároku na náhradu nemajetkovej ujmy. Žaloba je v tejto časti jasná, pretože podľa odvolacieho súdu je zrejmé aké nedostatky (vady) žalobca považuje za hodné peňažného odškodnenia v uvedenej sume - tieto sú pomerne podrobne uvedené na strane č. 4 žaloby a ak mal okresný súd určité pochybnosti, mal postupovať aj tu v zmysle § 150 ods. 2 CSP. Okresný súd preto mal vecne posúdiť takto uplatnený nárok a nie v zásade procesne sa s ním vysporiadať konštatovaním o nemožnosti prejednať žalobu v tejto časti kvôli jej nezrozumiteľnosti. V ďalšom konaní preto okresný súd posúdi, či žalobcom popísané vady existujú, akého sú charakteru, či žalobca oprávnené požaduje zľavu z dojednanej ceny a či mu podľa § 648 ods. 2 OZ Občianskeho zákonníka nepatrí iný spôsob odstránenia väd. Súčasne bude brať zreteľ aj na to, aké skutkové okolnosti vymedzí žalobca pri druhom uplatnenom nároku na zľavu, lebo je vylúčené, aby rovnaká vada duplicitne odôvodňovala tak nárok na zaplatenie zľavy vo výške 7.800,- Eur ako aj vo výške 11.000,- Eur.

29. Z týchto dôvodov neostávala odvolaciemu súdu iná možnosť ako odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom konaní bude okresný súd postupovať v popísanom smere. Predovšetkým teda vyzve žalobcu na doplnenie potrebných skutkových okolností, pretože bez toho nemožno žalované nároky správne kvalifikovať po právnej stránke a ani rozhodnúť. Nové rozhodnutie okresný súd zdôvodní tak, aby spĺňalo zákonné kritériá uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP, v rámci čoho neopomenie uviesť právne posúdenie žalovaných nárokov vo forme vysvetlenia aké právne predpisy (ustanovenia) a z akých dôvodov aplikoval, lebo je nepostačujúcim iba citácia určitých ustanovení právnych predpisov.

30. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP). V novom rozhodnutí rozhodne prvoinštančný súd i o náhrade trov celého, teda aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

31. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).